

ഡെയ്സി

■ നല്ലി ശ്രദ്ധിയൻ

ഡയുവേനൽ അവധിക്കുശേഷം വിജ്ഞാനം ഒരു പുതുവർഷം പിറക്കുകയാണ്. ജീവി നേരത്തെ തന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. തന്റെ പതിവ് ജോലികളിൽ വ്യാപുതനായി. പുകൾ പറിച്ചെടുത്ത് ആ കൊച്ചു കുഴിമാടത്തിൽ കൊണ്ടുവച്ചു. എന്നിട്ട് മോസ് എടുത്ത് ചെടിക്കല്ലാം ശ്രദ്ധയോടെ വെള്ളം അഴിച്ചുകൊടുത്തു. അവ തന്നെ നോക്കി നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി അഭവു തോന്തി.

പിന്നെ സ്നേഹത്തോടെ അവ ഓരോന്നിനെന്നും അവൻ തലോടി. ‘പാവം ചെടികൾ!’ അവയ്ക്കുമില്ലേ വിശ്വസ്യം ദാഹവും. നമ്മുപോലെ അവയ്ക്കും സങ്കടവും സന്നേതാഷവും ഉണ്ട്. കണ്ണില്ലെങ്കിലും അവയ്ക്ക് കാഴ്ചയുണ്ട്. വേരുകൾ വെള്ളം ഉള്ള ഭാഗം നോക്കി സംബന്ധിക്കുന്നു. പ്രകാശമുള്ള

ഭാഗത്തെക്ക് ചാൽത്തും ചതിൽത്തും ഇലകളെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ഇലകളുടെ വിന്യാസം അവൻ കൗതുകത്തോടെ നോക്കിനിന്നു.

ഓരോന്നിനും ഓരോ രീതിയാണ്. ഏങ്കിലും ഏല്ലാ വിളകൾക്കും ഇലകൾക്കും സൃഷ്ടിപ്രകാശം കിട്ടത്തക്ക രീതിയിലാണ് അവയുടെ ക്രമീകരണം. ഏല്ലാം ഒരത്തുതും

വന വിസ്തൃതി ഏറ്റവും കുടുതലുള്ള ഏഷ്യൻ രാജ്യം - ചെചന

തനെ. വെള്ളവും വള്ളവും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവർ വാടിത്തലരും. ഇലകൾ മണ്ണത്തിലില്ലോ.

വെള്ളം കിട്ടുമ്പോൾ അവരുടെ സന്നേഹം ഒന്നു കാണേണ്ടതുതനെ. ഉണക്കി പ്പോടിച്ച ചാണകം ശരിയായി ചെടിക്കൽക്ക് ഓരോന്നിലും ഇട്ടുകൊടുത്തു. ഫാക്ടറിയിൽ നിന്നും എടു മണിക്കൂളയെ സെസിൻ മുഴ അഡിയപ്പോൾ അവൻ വീടിലേക്കോടി. പിനെ സ്കൂളിൽ പോകുവാൻ ഉള്ള ഒരുക്കമായി.

അമ്മ കൊടുത്ത ഭക്ഷണപൊതിയും വാട്ടർബോട്ടിലും വാങ്ങി ബാഗിൽ ഇടുകൊ

ണ്ട് കൃത്യസമയത്തുതനെ അവൻ യാത്ര പിണ്ഠിരിങ്ങി. അമ്മ അതുതന്ത്രോടെ നോക്കി നിന്നു; പ്പും ആശാസവും. കാരണം മുഖ്യമാനും അവൻ അങ്ങനെ ആയിരുന്നില്ല.

എ ജോലിയും അവൻ ചെയ്യാൻ പിന്തും കഷ്ടപ്പെട്ട പരിപാലിക്കുന്ന ചെടികളെ വെച്ചി ദൈറിയും. ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലും ഒരി ആകൊടുക്കില്ല. വളരെ പണിപ്പും അമ്മ അവനെ സ്കൂളിലേക്ക് പറത്തുവിടുന്നത്. സ്കൂൾ ബസ് കിട്ടാതെ മടങ്ങിവരുന്ന ദിവസ വും കുറവല്ല.

ബല്ലിൽ കയറിയപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. അത് മറുള്ളവർ കാണാതിരിക്കാൻ അവൻ നന്നാ പാടുപെട്ടു. അവനെ കണ്ണപ്പോൾ കൂടുകാൻ വിളിച്ച് ഒച്ചകുട്ടിയെങ്കിലും അവൻ ഹായ് പറഞ്ഞ് മുഖം കൊടുക്കാ

